

A szovjet-magyar diplomáciai kapcsolat az Országos Nemzeti Bizottság előtt

Az Országos Nemzeti Bizottság szerdai ülésén az elnök Tildy Zoltán számolt be arról a történelmi tényről, hogy a világ legnagyobb hatalmai közül az egyik: a Szovjetunió felveszi a kapcsolatot, a másik: az Egyesült Államok kifejezték abbéli készségüket, hogy Magyarországgal felveszik a diplomáciai kapcsolatot.

Az elnök javaslatára a bizottság üdvözlő táviratot intézett Sztálin generálisához és Truman elnökhöz, kifejezve a nemzet háláját és őszinte köszönését nagylelkű gesztusukért.

Ezután Kéthly Anna javaslatára felhívást intéztek az ország Nemzeti Bizottságaihoz, figyelmeztetve őket arra, hogy a bizottságok örökdieneik afölött, hogy az agitáció el ne fajulhasson s a pártok választási szervei között a sűrűdés elkerülhető legyenek.

Farkas Ferenc a lapkiadást megnehezítő magas papírárról beszélt. A Nemzeti Bizottság úgy határozott, hogy kérni fogja a kormányt, támogassa a napilapokat. Ezzel a lapok újabb áremelését igyekeznek kiküszöbölni.

Rajk László javasolta az ellenállási mozgalomban való részvétel igazolásának megszigorítását.

Kovács Imre ezzel kapcsolatban megállapította, hogy aki zsidókon segített, emberi kötelességét, aki a németek ellen harcolt, magyar köte-

lességét teljesítette. Az igazolás nem jelenthet semmiféle gazdasági előnyt. Rajk László kiegészítő javaslatot tett, amely szerint a Partizán-szövetség igazolása teljesen egyenértékű legyen az Ellenállási Mozgalomban résztvevők igazolásával. A magyar nép Európa különböző országaiban ténylegesen részt vett fegyveresen is az ellenállásban és éppen ezért nem közböcs, hogy a közelebbi béketárgyalásoknál hány függetlenségi harcost tud Magyarország felmutatni. Tildy Zoltán szerint a Partizán-szövetség tagsága a legjobb igazolás. A Nemzeti Bizottság mindezt határozatilag kimondta.

Ezután Rosta László a Partizán-szövetség nevében kérte, hogy a honvédségi igazolóbizottságokba a Szövetség által kiküldött egy-egy tagot hívjanak be. Ezzel hathatósabban lehet támogatni a honvédségi reakció elleni harcot. A bizottság ezt a javaslatot is elfogadta.

A Nemzeti Bizottság határozata szerint alkalmas időben megtartják a Nemzeti Bizottságok kongresszusát. Egy másik határozat arról szól, hogy a Barankovics-féle Demokratikus Néppárt kapja meg az indulás jogát a választásokon.

A Nemzeti Bizottság a Keresztény Női Tábor megszervezését nem engedélyezte, mivel e pártközi feladatot a Magyar Nők Demokratikus Szövetsége már teljesíti.

A Weiss Manfréd-konzervgyár vezetői nyilatkoznak a magyar konzervipar jelenlegi helyzetéről

A Weiss Manfréd-konzervgyárnak Budapesten két hatalmas telepe van. Az egyik a Máriási uccai Konzervgyár, az úgynevezett Régi Gyár, mely már hetven esztendeje dolgozik ezen a helyen, a másik a földvárúccai telep, az új gyár, mely néhány év előtt létesült. A Régi Gyárban a gyár igazgatója, Sör Imre és az Üzemi Bizottság elnöke, Budavári István informáltak bennünket a gyárral kapcsolatos kérdésekről.

A felszabadulás után — mondotta az üzemi bizottság elnöke — az igazgatósággal karöltve legelsősorban a romokat takarítottuk el. Rendkívül nehéz körülmények között, fizetés és élelem nélkül dolgozott a szorgos munkássereg, hogy a gyárat olyan állapotba hozza, hogy abban a termelés megindulhassék. A háború még javában folyt, a szabadtűz Vörös Hadseregnek konzervre volt szüksége. A Weiss Manfréd-konzervgyár igazi rohammunkában helyreállította a gyárat és kapacitásának 100%-át produkálva, megkezdte a termelést a Vörös Hadsereg számára. Tudva azt, hogy minden egyes munkás minden munkaórájával a Vörös Hadseregnek nyújt segítséget Európa felszabadításáért vívott küzdelmében, sem ünnepet, sem vasárnapot nem ismerve, dolgozott úgy, ahogy azt a Vörös Hadsereg érdekei megkívánták.

Az igazgatóság is szívesen állapítja meg, — mondotta Sör Imre igazgató — hogy a Vörös Hadsereg hathatós segítsége nélkül nem lett volna mód a gyárat üzembe állítani és azt termelőképesé tenni. A háború diadalmas befejezése után a Vörös Hadsereg átadta a gyárat a

polgári fogyasztás számára és megkezdődött a termelés a rendelkezésre álló anyagi eszközök keretén belül. Büszkén állapítjuk meg, hogy a vállalat eddig majdnem háromszor annyi saját tőkét fektetett az üzembe, mint amennyit a kormány kölcsönképpen rendelkezésünkre bocsátott.

Gyárunknak az a célja, hogy minél többet termeljünk a szomszédos államokkal való árucserére és nemcsak deviza beszerzése céljából. Reméljük, ezt a célt el is fogjuk érni. Különösképpen nagy fontosságot tulajdonít a vállalat és a dolgozó munkásság is a legutóbb létrejött orosz-magyar árucsereregyménynek, amely a konzervipar szempontjából is döntő jelentőségű. A nagyvonalú megállapodás igen jelentős mértékben fogja majd biztosítani a konzervipar jövőbeni tevékenységét.

Mint a vállalat igazgatója, rendkívül nagy súlyt helyezek arra, hogy a gyár munkásai a lehetőséghez képest a legmesszebbmenő szociális támogatásban részesüljenek, ami nemcsak a kereseti lehetőségek maximális nyújtását jelenti, hanem el akarjuk látni dolgozó munkásainkat élelmiszerekkel is.

Az Üzemi Bizottság elnöke átadta nekünk a konzervgyár dolgozóinak a hetilapját, a »Glóbus Ujság«-ot, amely egyik cikkében éppen az »Uj Szó«-val foglalkozik. A cikk többek között megemlíti, hogy az »Uj Szó« a hatalmas Szovjet Orosz hadsereg és a magyar munkásosztály közötti kapcsolatot megteremtésének egyik legfontosabb szerve, legkövetkezőtebb harcosa.

SZÉKELY JÁNOS

ÚJ IFJÚSÁG

Mozaikok a tanuló szervezkedő ifjúság életéből

A tanév kezdete az iskolákon és az egyetemeken fokozottabb mértékben fordítja a figyelmet az ifjúság és annak problémái felé.

Mit tanul az az ifjúság, melyet oly szívesen oltogattak fasiszta méreggel? Kiktől tanul? Mire készül? Milyen kívánságai vannak?

Az Egyetem falai között sétálunk és diákokkal beszélgetünk. E beszélgetésekből sok mindent tudunk meg. Kiderül, hogy

a fasiszta diákegyesületek egy részét nem oszlatták fel, bár működésüket hónapok előtt felfüggesztették.

Az újonnan alakult egyetemi körök (Bölcsész Kör, Technikus Kör, stb.) hiába kérik, hogy a rosszemlékű Turul és hirhedt társai vagyonaikat ők kapják meg. A diák-segítő-egyleteknek ma nincsen vagyoniuk, sem jövedelmük.

Az egyetemeken egyébként sem megy minden rendjén. Az egyetemi ifjúságot — nemcsak a Nyugatról hazaszivárgót! — igazoltatás alá vonják. Ideje, hogy kiszűrődjenek azok az elemek, amelyek újra az elmúlt idők szellemét idézik különféle módokon. (Nemcsak a falra-firkálásokra gondolunk!) Meg kell szüntetni azt az állapotot, hogy pl.

a Műgyetemen egy hallgató rajzát csak azért utasítsa vissza egy tanársegéd, mert az illető neki nem tetsző pártjelvényt viselt.

A Technikus Kör vezetőségét a haladó szellemű diákság nem tartja elég haladónak, a reakciós diákok túlságosan baloldalinak tartják, így áll elő az a helyzet, hogy a Kör — tömegek nélkül — szinte a levegőben lebeg...

Orosz tanszék még mindig nincs

a bölcsész karon. Most szerveztek egy orosz lektorátust, de professor még nincs kinevezve, pedig a tanszék létesítését elég régen elhatározta a kormány. Az érdeklődés rohamosan nő; a múltévi 6-7 jelentkező helyett az idén már huszon felül vannak. A fiúk panaszkodnak:

heti két óra alatt

nem lehet egy teljesen ismeretlen nyelvet úgy elsajátítani, hogy két év múlva abból azon a nyelven alapvizsgázni lehessen. Nem értik, hogy ha ez így van, miért kell nekik

még az ó-szláv nyelvet is külön megtanulni, sőt a kezdőknek sok gondot okoz pl. az »orosz nyelvtörténet« nevű tantárgy is. Nyelvkönyv, szótár, modern ortográfiájú irodalom alig áll rendelkezésükre. Érdeklődésük pedig élénk és sokrétű. Főleg magyarnyelvű előadásokat szeretnének hallani az orosz irodalomról.

A Bölcsész Kör külön nyelvtanfolyamain annyi a jelentkező, hogy nem győznek új csoportokat alakítani.

A panaszok, zökkenők után mint friss levegőre, úgy megyünk a MaDISz-házba, ahol az ifjúsági kongresszus beszámolóját tartják. Megtudjuk, hogy a nagyszerű Petőfi Sándor vezetőképző-iskolák után most »Petőfi Sándor« Kollégiumot létesítenek szegénysorsú paraszti és munkásifjak részére.

Kós Béla főtitkár beszámol arról, hogy hetek óta készen állnak gárdái a fasiszta könyvek összeszedésére,

de munkájukat megindítani nem tudják, mert valahol, valakik gátolják azt.

Örömmel tapasztaltuk a sajtófogadásán is a MaDISz és SZIM közötti — mindjobban fejlődő — baráti viszonyt.

Beszámolónk nem volna teljes, ha nem mondanánk el, mit láttunk a Trefort uccai gimnáziumban. A Sziniakadémia elsőéves növendékei számára pszichológusok közreműködésével képességvizsgát tartottak. Láttuk, hogy a Hont Ferenc vezetésével álló intézet komoly munkára készül. Nem akarnak újabb Szilassy Lászlókat és Szelezcky Zitákat nevelni...

LÉVAI BÉLA

Honvédelmi közmunkaszolgálat

Fischer József országos építészeti kormánybiztos felhívja mindazokat, akik a főváros újjáépítésére a honvédelmi közmunkaszolgálat szervezetébe belépni óhajtanak, jelentkezzenek a szolgálat központi parancsnokságán (Mária Valéria u. 10.). Az ellátmány napi 320 pengő zsold, egyenruha, bakancs és élelmiszerjuttatás. A szolgálati idő napi 8 óra.

„Célunk az ipari üzemeket minél előbb a termelés szolgálatába állítani“

Közel fél éve kezdte meg működését az Elhagyott Javak Kormánybiztossága. Feladata a háborús viszonyok következtében gazdátlanul vált mindennemű javakról való gondoskodás. A Kormánybiztosság két főosztálya: budapesti és vidéki főosztálya. A budapesti főosztályon van ipari osztály, ingatlanosztály, ingóosztály, kereskedelmi és közlekedési vállalatok osztálya, jogi osztály.

A Kormánybiztosság működéséről a következő felvilágosítást kapjuk:

A Nyugatra menekültek elhagyott javait adjuk ki az arra rászorulóknak, de hatáskörünkbe tartozik a még vissza nem tért deportáltak és elhurcoltak javaival való foglalkozás is. Gyakran megtörténik, hogy Németországból visszatérők nagy hangon követelik nálunk idő-

közben kiadott dolgaikat. Ilyenkor, ha az illető ellen a Népbíróság, vagy a politikai rendőrség részéről eljárás van folyamatban, megvárjuk az ítéletet, mely sokszor vagyonekborzás.

Az ipari üzemeket árlejtés útján adjuk birtokba. A beérkező ajánlatok fölött az ipariügyi miniszter dönt. Az a célunk, hogy az elhagyott ipari üzemeket minél előbb a termelés szolgálatába állítsuk.

Az Elhagyott Javak Kormánybiztosságának működéséről a statisztikai adatok megállapítása folyamatban van. Gyakran kerülünk érintkezésbe az orosz hatóságokkal, s mondhatjuk, hogy az oroszokkal való érintkezés a legszívveljesebb, az oroszok a legnagyobb figyelmet és megértést tanúsítják velünk szemben, munkánkat mindenben támogatják. S. I. T.

Beküldött levél

T. Főszerkesztő Úr!
A Világ című napilap szeptember 25-i számában részletes beszámolót közöl a Polgári Demokrata Pártnak, Szent István-városban tartott vasárnapi nagygyűléséről.

A beszámoló végén arról értesülünk, hogy az utolsó felszólaló Kotoff Olivér közlése a főfelügyelő volt.

Minden okunk megvan annak feltételezésére, hogy a felszólaló azonos azzal a Kotoff Olivérrel, akit a közellátásügyi minisztérium igazolóbizottsága áthelyezésre ítelt.

A bizottsági tárgyaláson a tanuk tömegei vonultak fel, akik igazolták, hogy Kotoff Olivér, mint a 1919-es fehér terror egyik nyomozója annakidején a Szovjetunióból visszatért magyar hadifoglyok igazoltatását végezte. Számos tanu beszámolt arról, hogy a kihallgatások során azokat, akiket baloldaliaknak, vagy — horribile dictu — kommunistáknak talált, véresre verte, rettenetesen megkínozta. A magyar hadifoglyok annakidején a Polgári Demokrata Párt szónokát »Rettenetes Olivérnek« nevezték. Ezek után igazán sajnáljuk, hogy Kotoff Olivér felszólalásának a részletes ismerte-

tése már kimaradt a Világ vasárnapi számából.

Tisztelettel

DR. KOVÁCS ISTVÁN

Szélhámosok fosztogatják a hadifoglyokat

Az elmúlt napokban hazatért hadifoglyokat lakásukon egy szakaszvezetői és egy tizedesi egyenruhát viselő egyén kereste fel és »nyílt parancs« felmutatása alapján beszedték kinstári ruházatukat, valamint felszerelésüket.

Az I. honvédkerületi parancsnokság közli, hogy illetéktelenek visszaéléséről van szó, akiket, bárhol is jelentkezzenek, azonnal át kell adni a rendőrségnek.

Szarvason megalakult a Magyar-Szovjet Művelődési Társaság

Szarvason is megalakult a Magyar-Szovjet Művelődési Társaság. A társaság élén Szarvas szellemi életének legkiválóbbjai vállaltak tisztséget.